

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12C/333/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114216821
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ivanko
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2015:6114216821.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, v konaní pred sudcom JUDr. Danielom Ivankom v právnej veci navrhovateľa CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava 1, IČO: 35 787 783, zastúpeného JUDr. Helenou Strachotovou, usadenou euroadvokátkou, so sídlom Hviezdoslavova 7, 036 01 Martin, proti odporkyni P. Ď., N.. XX. XX. XXXX, A. M. XX/XX, XXX XX M., štátnej občianke Slovenskej republiky, o zaplatenie 1 272,35 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi 492,96 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 622,96 eura od 02. 01. 2014 do 13. 02. 2014, úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 592,96 eura od 14. 02. 2014 do 27. 02. 2014 a vo výške 8,25 % ročne zo sumy 492,96 eura od 28. 02. 2014 do zaplatenia a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50,00 eur mesačne, splatných do 20teho dňa toho ktorého mesiaca, počnúc mesiacom apríl 2015 s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

Navrhovateľovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Oznámením doručeným súdu dňa 24. 10. 2014 n e n a s t a l i účinky vzniku vedľajšieho účastníctva na strane odporkyne.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 29. 07. 2014 domáhal voči odporkyni zaplatenia sumy 1 272,35 eura, ktorý odôvodnil tým, že odporkyni poskytol na základe písomnej žiadosti - návrhu na uzavretie zmluvy o poskytnuté spotrebiteľského úveru zo dňa 15. 05. 2011 úver vo výške 2 000,00 eur na nákup spotrebného tovaru. Zmluva o úvere bola uzatvorená prijatím návrhu tak, že navrhovateľ uhradil časť kúpnej ceny tovaru zodpovedajúcemu výške poskytnutého úveru a odporkyňa tovar prevzala. Poskytnutý úver sa zaviazala splácať v 36 mesačných splátkach, každá vo výške 70,64 eura, splatných k 15. dňu v mesiaci, počínajúc dňom 15. 06. 2011. Záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas však nebol splnený, preto vyzval navrhovateľku na úhradu zmluvnej pokuty formou automatizovaných upomienok, naposledy listom zo dňa 10. 10. 2013. Dňa 01. 01. 2014 sa stal splatným dlh odporkyne vo výške 1 402,35 eura, z uvedenej úverovej zmluvy. V zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 12,89 % ročne, s ohľadom na skutočnosť, že zmluvný úrok vol vypočítaný ku dňu predania prípadu na vymáhanie, t.j. 01. 10. 2013, domáhal sa navrhovateľ aj zaplatenia úroku zo sumy 1 297,71 eura (úverová istina) od 02. 10. 2013 do zaplatenia. Podaním doručeným súdu dňa 06. 03. 2015 podal navrhovateľ zmenu návrhu a na základe uvedeného sa domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť

mu sumu vo výške 1 272,35 eura spolu so zmluvným úrokom vo výške 12,89 % ročne zo sumy 1 297,71 eura od 02. 10. 2013 do 27. 02. 2014, zo sumy 1 272,35 eura od 28. 02. 2014 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 1 402,35 eura od 01. 01. 2014 do 13. 02. 2014, zo sumy 1 372,35 eura od 14. 02. 2014 do 27. 02. 2014, zo sumy 1 272,35 eura od 28. 02. 2014 do zaplataenia a nahradiť trovy konania. Navrhovateľ podaním doručeným súdu dňa 06. 03. 2015 doplnil súdu svoje vyjadrenie a špecifikoval žalovaný úver pričom uviedol, že celková výška poskytnutých prostriedkov odporkyňa bola 2 000,00 eur, pričom odporkyňa uhradila spolu 1507,04 eura.

Návrh spolu s prílohami bol doručený do vlastných rúk odporkyne dňa 31. 10. 2014, odporkyňa sa k podanému návrhu nevyjadrila.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 12. 03. 2015, na ktorom odporkyňa uviedla, že pohľadávku navrhovateľa chcela splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50,00 eur. Vykonaným dokazovaním listinami predloženými do spisu súd zistil nasledovný skutkový stav: navrhovateľ uzatvoril s odporkyňou dňa 15. 05. 2011 zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, na základe ktorej boli odporkyni poskytnuté finančné prostriedky vo výške 2 000,00 eur formou klasického spotrebiteľského bezúčelového úveru, ktorý sa odporkyňa zaviazala splácať v 36 pravidelných mesačných splátkach vo výške 70,64 eura. Nakoľko odporkyňa riadne a včas neplnila svoje povinnosti, navrhovateľ vypovedal odporkyni úverovú zmluvu ku dňu 01. 01. 2014, čím sa stal úver splatný v celom rozsahu. Odporkyňa uhradila navrhovateľovi spolu 1507,04 eura, pričom po výpovedi z úverovej zmluvy uhradila dňa 13. 02. 2014 30,00 eur a dňa 27. 02. 2014 100,00 eur.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, t.j. do 30. 11. 2011 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 1 ods. 8 zákona o spotrebiteľských úveroch, ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka, ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie“), ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia, v znení účinnom do 31. 01. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Zmluvu uzatvorenú medzi navrhovateľom a odporkyňou súd právne posúdil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej boli odporkyňa, ktorá je fyzickou osobou, nepodnikateľom poskytnuté finančné prostriedky formou bezúčelového úveru navrhovateľom, ktorý poskytuje úvery v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s Obchodným a Občianskym zákonníkom. Listinu zo dňa 10. 10. 2013 súd právne posúdil ako uplatnenie práva navrhovateľa podľa § 506 Obchodného zákonníka, t.j. odstúpenie od zmluvy a tzv. zosplatnenie úveru.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď v zmluve nie je uvedený údaj o dobe trvania zmluvy a o termíne konečnej splatnosti úveru. V zmluve je uvedený termín konečnej splatnosti úveru tak, že je to dátum poslednej mesačnej splátky úveru. Konkrétny dátum poslednej mesačnej splátky úveru bude klientovi oznámený písomne po poskytnutí úveru. Takéto určenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nemožno považovať za súladné s § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svojej povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda presná časová, dátumová, špecifikácia konečnej splatnosti úverov, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Pokiaľ teda samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, nemožno mať zato, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potencionálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru matematickými operáciami s iných spotrebiteľskej zmluve dostupných údajov. Naopak, je potrebné trvať na tom, že konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania, a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi. K uvedenému záveru sa priklonili napríklad aj rozsudky Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/315/2012 zo dňa 10. 12. 2012, sp. zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19. 09. 2012, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/101/2013 zo dňa 22. 05. 2013.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi navrhovateľom a odporkyňou dňa 15. 05. 2011 neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď v zmluve nie je uvedený údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a údaj o výške splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je uvedená iba výška mesačnej splátky 70,64 eura. Takéto určenie nemožno považovať za súladné § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, koľko, z ktorej splátky, pripadá na istinu, úroky a iné poplatky poskytnutého úveru a mal tak možnosť vykonať výber medzi viacerými ponúknutými úverovými produktmi od viacerých dodávateľov. Zmyslom právnej úpravy bolo, aby spotrebiteľ pri rozhodovaní medzi viacerými úverovými produktmi mal možnosť zohľadniť

aj tú skutočnosť, koľko z tej ktorej splátky pripadne na istinu, na úroky a iné poplatky. Nakoľko navrhovateľ neuviedol spotrebiteľovi pri podpise zmluvy, koľko z každej mesačnej splátky bude použité na úhradu jednotlivých nárokov, nemožno takýto postup navrhovateľa považovať za súladný so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Až z navrhovateľom predloženého výpisu z účtu vyplýva rozpočítavanie úhrad z jednotlivých uhradených splátok na jednotlivé nároky. Z nej vyplýva, že kým napríklad pri splátke predpísanej dňa 14. 07. 2011 bola na úhradu úroku predpísaná suma 21,48 eura, pri splátke predpísanej dňa 13. 09. 2013 bola na úhradu úroku predpísaná suma 6,82 eura. Spotrebiteľ má mať možnosť pri vstupe do úverového vzťahu zohľadniť aj tú skutočnosť, koľko mu z tej ktorej splátky pripadne na úhradu istiny úveru a koľko na úroky a teda ako rýchlo dôjde k splateniu istiny pohľadávky.

Rovnako tak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje termíny jednotlivých splátok, ale iba termín prvej splátky a dátum konečnej splatnosti úveru, pričom splatnosť mesačnej splátky je 15. deň v mesiaci. Uvedené časové vyjadrenie nezodpovedá zákonnému ustanoveniu, ktoré vyžaduje termíny splátok, teda konkrétny časový okamih vyjadrený dátumom a nie dňom v mesiaci.

Nakoľko uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, keď absentuje údaj o dobe trvania zmluvy a o termíne konečnej splatnosti úveru, údaj o výške mesačnej splátky istiny, úrokov a iných poplatkov a údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, podľa § 11 ods. 1 písm. a) v spojení s § 9 ods. 2 písm. f) a písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Nakoľko poskytnutý úver navrhovateľom odporkyňi sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, navrhovateľom poskytnuté peňažné prostriedky bola odporkyňa povinná navrhovateľovi vrátiť. Podľa potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov a potvrdenia prijatia splátok zo dňa 15. 12. 2014 predložených navrhovateľom, odporkyňa čerpala finančné prostriedky vo výške 2 000,00 eur, pričom uhradila navrhovateľovi spolu 1 507,04 eur. Nakoľko poskytnutý úver navrhovateľa sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, odporkyňou čerpaný úver bola povinná v uvedenej výške navrhovateľovi splatiť. Súd preto návrhu čiastočne vyhovel a zaviazal odporkyňu, uhradiť navrhovateľovi 492,94 eur ako rozdiel medzi poskytnutými finančnými prostriedkami a uhradenými finančnými prostriedkami (2 000,00 eur - 1 507,04 eur).

Z dôvodu omeškania odporkyne s plnením peňažného dlhu vzniklo navrhovateľovi podľa § 369 Obchodného zákonníka právo na zaplatenie úrokov z omeškania podľa predpisov Občianskeho práva. Výšku úrokovej sadzby stanovuje § 3 ods. 1 nariadenia, v znení účinnom do 31. 01. 2013, nakoľko zmluvný vzťah vznikol pred týmto dňom a to navýšením ôsmich percentuálnych bodov nad úrokovú sadzbu Európskou centrálnou bankou. Odporkyňa bola preto uložená povinnosť zaplatiť z dlžných súm aj úroky z omeškania a to vo výške 8,25 % ročne zo sumy 622,96 eura od 02. 01. 2014 (deň nasledujúci po dni účinnosti zosplatenia úveru) do 13. 02. 2014 (deň úhrady 30,00 eur), úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 592,96 eura od 14. 02. 2014 do 27. 02. 2014 (deň úhrady 100,00 eur) a vo výške 8,25 % ročne zo sumy 492,96 eura (zostatku pohľadávky) od 28. 02. 2014 do zaplatenia, keďže omeškanie s plnením dlhu doposiaľ trvá.

Návrh je nedôvodný v časti, v ktorej sa navrhovateľ domáhal od odporkyne zaplatenia sumy nad 492,94 eur, nakoľko poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z toho dôvodu nie je návrh dôvodný ani v časti uplatnených úrokov z omeškania nad sumu poskytnutého a nesplateného úveru a v časti požadovaného úroku. Súd preto návrh v časti uplatnenej sumy 779,39 eura, zmluvných úrokov vo výške vo výške 12,89 % ročne zo sumy 1 297,71 eura od 02. 10. 2013 do 27. 02. 2014, zo sumy 1 272,35 eura od 28. 02. 2014 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 779,39 eura od 01. 01. 2014 do 13. 02. 2014, zo sumy 679,39 eura od 14. 02. 2014 do 27. 02. 2014, zo sumy 779,39 eura od 28. 02. 2014 do zaplatenia zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 v spojení s § 151 ods. 1 OSP. V konaní čiastočne úspešná odporkyňa (pomerný úspech v konaní 22 %) nepodala návrh na náhradu trov konania. V konaní neúspešný navrhovateľ návrh na náhradu trov konania súdu podal. Súd preto o trovách konania rozhodol tak, že v konaní neúspešnému navrhovateľovi uplatnenú náhradu trov konania nepriznal.

Dňa 24. 10. 2014 bolo súdu doručené podanie JUDr. Patrika Podhorského, advokáta so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, ktorým oznámil v mene občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov súdu vstup vedľajšieho účastníka do konania podľa § 93 ods. 2 OSP na strane odporkyne. Súd oznámenie, spolu s výzvou, či súhlasí so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jej strane doručil odporkyňi do vlastných rúk dňa 20. 01. 2015. Odporkyňa sa k oznámeniu a výzve súdu nevyjadrila, neudelila súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jej strane.

Podľa § 93 ods. 2 OSP, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporkyňi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 OSP, v znení účinnom do 31. 12. 2014, do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 OSP, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a tiež v súlade s názormi prezentovanými v odbornej literatúre (viď Q. K. a kol., Občiansky súdny poriadok - Komentár, I. diel, str. 380, Eurounion, 2010) predpokladmi účasti vedľajšieho účastníka v konaní sú: a) výzva účastníka konania alebo podnet vedľajšieho účastníka konania, b) uvedenie na strane ktorého účastníka bude vedľajší účastník vystupovať, c) preukázanie právneho záujmu vedľajšieho účastníka na výsledku sporu (ak nejde o prípad, v ktorom tento záujem vyplýva z osobitného zákona - k tomu viď tiež ďalej), d) rozhodnutie súdu o prípustnosti vedľajšieho účastníka (ak účastník konania vznesie námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva), e) súhlas vedľajšieho účastníka, ak jeho vstup navrhol účastník konania, f) súhlas (hlavného) účastníka konania, na strane ktorého má vedľajší účastník vystupovať, ak podnet na vstup dal sám vedľajší účastník.

Vedľajší účastník môže do konania vstúpiť buď z vlastnej iniciatívy alebo iniciatívy účastníka konania. Ak účastník konania navrhne, aby určitý subjekt vstúpil do konania ako vedľajší účastník, súd oboznámi s uvedeným návrhom tento subjekt a vyzve ho, aby sa k nemu vyjadril a oznámil, či vstupuje do konania ako vedľajší účastník. Pokiaľ označený subjekt urobí procesný úkon prejavujúci jeho vôľu vstúpiť do konania, stáva sa vedľajším účastníkom vo chvíli, keď súdu dôjde jeho písomné oznámenie alebo keď svoj úkon urobí ústne do súdnej zápisnice; k vzniku vedľajšieho účastníctva sa nevyžaduje rozhodnutie súdu. Pokiaľ účastníkom navrhnutý subjekt neprejaví vôľu vstúpiť do konania v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka, nevzniká jeho vedľajšie účastníctvo; nikoho totiž nemožno nútiť, aby sa stal vedľajším účastníkom konania.

Súd z vlastnej iniciatívy neskúma, či je vedľajšie účastníctvo prípustné, alebo neprípustné; o (ne)prípustnosti vedľajšieho účastníctva rozhoduje, ak niektorý z účastníkov namietne neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Aj vtedy, keď vstup do konania iniciuje samotný vedľajší účastník, majú účastníci právo vyjadriť sa k jeho úkonu, ktorým prejavil, že vstupuje do konania, a prípadne namietajú neprípustnosť tohto vstupu.

V prípadoch, na ktoré dopadá ustanovenie § 93 ods. 2 OSP zákon nestanovuje ako podmienku účasti tretej osoby na konaní skutočnosť, že táto osoba má záujem na výsledku konania. Legitimácia na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktorá je inak vyvodzovaná z jeho právneho záujmu na výsledku sporu (§ 93 ods. 1 OSP), tu vyplýva priamo zo zákona. V prípade takejto právnickej osoby je pre jej procesné postavenie vedľajšieho účastníka nevyhnutné, aby predmetom jeho činnosti bola ochrana práv, o ktoré v konaní ide. Občiansky súdny poriadok v poznámke k uvedenému ustanoveniu odkazuje na niektoré osobitné predpisy, ktoré naznačujú, aké právnické osoby môžu byť v postavení vedľajšieho účastníka. Jedným z takých osobitných predpisov, je tiež zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktoré bolo účinné do 31. decembra 2012 (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z.z.“). V zmysle § 25 ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z. môže právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podať návrh na začatie konania na správnom orgáne alebo na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľov alebo môže byť účastníkom konania, ak sú takéto ciele hlavnou náplňou jeho činnosti.

V prípadoch, na ktoré sa vzťahuje ustanovenie § 93 ods. 2 OSP, je podstatnou podmienkou vedľajšieho účastníctva v konaní súhlas (hlavného) účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať (viď vyššie podaný výpočet predpokladov vedľajšieho účastníctva, konkrétne písm. f). Potreba súhlasu účastníka, ktorý má byť v konaní podporovaný vedľajším účastníkom, vyplýva zo samej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Z ustanovenia § 93 OSP nemožno žiadnym spôsobom vyvodiť, že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať bez vyjadrenia súhlasu „ním podporovaného“ účastníka. Je vylúčené, aby účastník konania bol pred súdom podporovaný niekým, účasť ktorého v konaní si neželá. To, že niekto chce v konaní pred súdom podporovať (hlavného) účastníka konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, automaticky neznamená, že ním poskytovaná procesná pomoc je hlavnému účastníkovi vítaná, že mu vyhovuje a že s ňou musí za každých okolností súhlasiť. To v plnej miere platí aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, na ktorého sa vzťahuje § 93 ods. 2 OSP. Účel procesnej pomoci v sporovom konaní, ktorú má vedľajší účastník poskytovať (hlavnému) účastníkovi konania, môže byť naplnený, len ak účastník, na strane ktorého chce vedľajší účastník vystupovať, s vedľajším účastníctvom súhlasí. I keď sa určitý subjekt stáva vedľajším účastníkom už v momente, keď súdu dôjde jeho procesný úkon obsahujúci prejav vôle vstúpiť do konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, má bezpochyby účastník konania, ktorého chce vedľajší účastník v konaní podporovať, procesné právo vyjadriť svoj súhlas ale aj nesúhlas s jeho vstupom do konania. Treba mať totiž na pamäti, že v dôsledku rovnakých procesných práv a povinností môže vedľajší účastník v procesnom zmysle (i keď len do určitej miery) zasahovať do priebehu konania a ovplyvňovať ho. Napríklad rovnakými právami a povinnosťami vedľajšieho účastníka v konaní v zmysle § 93 ods. 3 OSP treba rozumieť práva a povinnosti procesnej povahy, napr. priznanie náhrady trov konania, uloženie povinnosti hradiť trovy konania (uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 32 Odo 480/2005 zo dňa 28. 04.2005). Vedľajší účastník môže svojím konaním priamo ovplyvniť výšku náhrady trov konania aj v neprospech ním podporovaného účastníka, na strane ktorého vystupuje. Účastník konania má preto právo udelením svojho (ne)súhlasu zabrániť tomu, aby pred súdom na jeho strane v pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 OSP konal ten, koho účasť v konaní si neželá. Povahe a účelu občianskeho súdneho sporového konania by sa jednoznačne priečil vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane účastníka konania, ktorý by bol tomuto účastníkovi podľa § 93 ods. 2 OSP nanútený (z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 188/2012 zo dňa 05. 02. 2013).

Odporkyňa nevyjadrila súdu svoj súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jej strane. Jej nečinnosť, alebo mlčanie, nie je možné zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku posúdiť ako súhlas s vystupovaním vedľajšieho účastníka na strane odporkyne. Pokiaľ preto nevyjadrí odporkyňa svoj súhlas, oznámenie občianskeho združenia o vstupe do konania nemá právnu relevanciu. Povahe a účelu občianskeho súdneho sporového konania by sa priečil vstup takéhoto vedľajšieho účastníka do konania, ktorý by bol spotrebiteľovi nanútený. Súd tiež uvádza, že súd nemá preukázanú právnu subjektivitu subjektu „Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV“, jeho sídlo, IČO, ani predmet činnosti a z týchto dôvodov ho považuje súd za absolútne neúčinné, preto ani nebol dôvod vyzývať JUDr. Patrika Podhorského na odstraňovanie vád podania, pokiaľ odporkyňa súhlas na vystupovanie uvedeného subjektu na jej strane neudelila.

So zreteľom na uvedené, pri absencii výslovnej právnej úpravy, ako postupovať v prípade, ak oznámením tretej osoby súdu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník, nenastanú účinky vzniku vedľajšieho účastníctva, považoval súd za potrebné deklaratórne rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia (podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/207/2011 zo dňa 10. 10. 2012).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie podľa § 205 ods. 2 OSP možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy ,ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú podľa § 205a OSP pri odvolaní proti uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže sa oprávnený domáhať jeho núteného výkonu v exekučnom konaní.